

Katedra anglického jazyka a literatury

Posudek vedoucího bakalářské práce KAJL UHK

Autor práce	Renata Novotná
Studijní obor	Anglický jazyk se zaměřením na vzdělávání Historie se zaměřením na vzdělávání
Forma studia	denní
Název práce	Tělo jako obscénní prvek v dílech <i>Milenc lady Chatterleyové</i> a <i>Odysseus</i> <i>Obscene Body in Lady Chatterley's Lover and Ulysses</i>
Vedoucí práce	Mgr. Jan Suk
Oponent práce	PhDr. Patricia Ráčková, Ph.D.

Kritéria hodnocení práce	Hodnocení 1 -4
Obsahová stránka	
Formulace cílů práce	1
Vhodnost využití primárních a sekundárních zdrojů pro podporu argumentace	2
Rozsah a hloubka vlastní analýzy, kritický přístup ke zdrojům	1
Interpretace dat a splnění cílů práce	1
Formální stránka	
Logická struktura práce	2
Úroveň jazykového zpracování	1
Dodržení bibliografických norem	2
Komentáře k hodnocení	
<p>Předkládaná bakalářská práce studentky Renaty Novotné si klade značně komplexní a ambiciózní cíl – analyzovat obscénní prvky v klíčových dílech západního modernismu, v <i>Milenci lady Chatterleyové</i> D. H. Lawrence a Joyceově <i>Odysseovi</i>. Práce je členěna do třech částí: první pojednává o těle jako obscénním prvku v diachronní perspektivě, zejména pak v modernismu, druhá část je detailně věnována koncepci a tvorbě D. H. Lawrence, a třetí pak Joyceově pornografičnosti. Přestože je první část netradičně členěna, autorka si zařazení charakteristiky modernismu mezi podkapitoly o pornografii a cenzuře zdařile obhájí. Druhá a třetí kapitola velice vhodně reflektuje poznatky z kapitoly první. Jedinou slabinu spatřuji v nepoměřeném rozsahu kapitoly druhé a třetí: Lawrenceovi věnuje autorka 11 stran, Joyceovi pouhých pět. Zde bych doporučil rozšířit analýzu <i>Odyssea</i>. Autorčin hlas je přesvědčivý, vhodně pracuje též se sekundární literaturou. Ta je dostatečná, nicméně opět u Joyce bych doporučil podpořit hlubší bibliografií. Poměrně nižší počet použité literatury však dává více prostoru analýze, která je přesvědčivá a přesně artikulována. v čemž vidím největší přínos práce. Po jazykové stránce je práce na vysoké úrovni, autorka se jen zřídka uchyluje k nejednotnostem v interpunkci u citací (viz str. 31 a 32), či v samotném použití uvozovek (str. 37). Zřídka se v práci objeví i překlepy, jako např. str. 40, anebo</p>	

nevhodné konstrukce, jako „target English writers“ (10), či expounded work (11); nepochopena zůstává pravděpodobně poznámka v závorce ze strany 37, “Sure,” kde není jisté, zdali se jedná o část dlouhé citace či autorčin názor. Jak již bylo řečeno, bibliografie je dostatečná, avšak nelogicky řazena.

Celkově se však jedná o originální téma erudovaně artikulované a vhodně obhájené s drobnými formálními nedostatky.

Otázky k obhajobě

S přihlédnutím ke kritice obscénnosti v první kapitole, které z obou děl by mělo být historicky „více obscénní?“ Jaký je Váš soukromý názor na míru obscénnosti v těchto dílech ve srovnání se současnou literární produkcí, např. Chucka Palahniuka či E. L. Jamesové?